

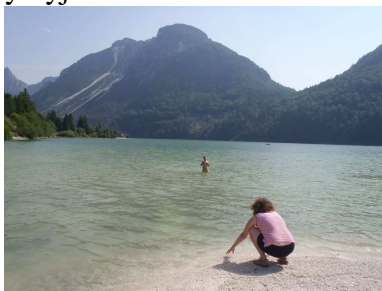
Italy tour 2012 aneb sedm statečných

účastníci : Medvědi - Karel (Medvěd), Vendy, Dan (Kody), David (Davoš)

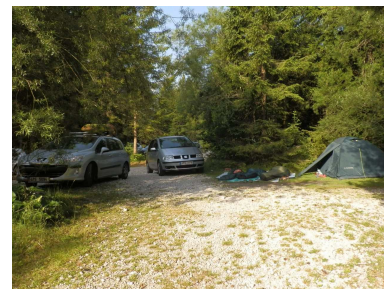
Ježci - Michal, Mirka (Bodlina), Adri (Ježek)

Den první - pátek 27.7.

Na to, že za chvíli vyjždíme, je doma podezřelý klid. Všechno pečlivě zabaleno, Michal vyskládává auto, já dolad'uji poslední práce doma. Rychlá sprcha a nasedat..... jééé kam se ta naše dcera vejde? Když je to tak plné. Po natankování nafty vyzvedáváme Adri z příměstského tábora a frčíme k Medvědům. Tam už je Méd'obus naložený po střechu a všichni natěšení. No tak poslední sbohem Plzeň a my vyjždíme v 17.50 hod vstříc dobrodružstvím. Cesta vede na Domažlice, rakouskou dálniční dálniční tunely. Paráda, žádný, neboť je řádná nevyplatilo. Příště raději na Lago di Predil, kam stavíme pouze jeden spí venku.

Folmavu, po A20 až do Salzburgu, kde kupujeme známku. Jsme šetřilové a tak se rozhodnem objet auta šplhaj do nadmořské výšky 1800 metrů, rozhled tma a je tu docela zima. Tak to se nám asi moc platíme. Pokračujem směrem na Villach a Tarviso až přijíždíme po cca 530km v 01.15. Je tu pár lidí, stan, kam zalezou holky a Davoš. Kody a oba tátové

Den druhý - sobota 28.7.

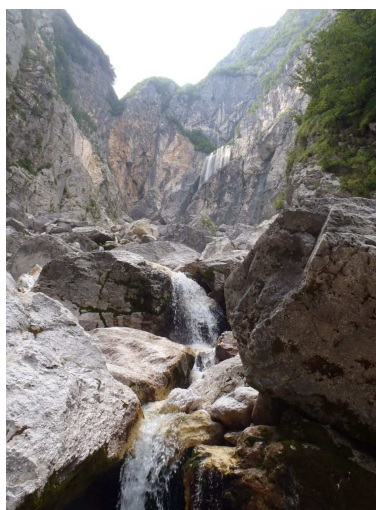
Ze spacáků nás vytáhne sluníčko, děláme snídani, balíme a frčíme na skok do Slovinska. Zastavujeme u soutěsky, kterou protéká řeka Korytnice, pak obdivujeme pevnost Kluže. Jedem na nástupní místo na Korytnici. Závidím těm kajakářům, kteří táhnou dolů své kajaky.... jojo taky jsem tu před měsícem svou zelenou holku táhla dolů. Hned bych vybalila loď a nasedla. A asi nejen já.

Michalovi se zaleskne v očích a Medvěd, ten má určitě jasno, kamže se to příště vydat na pořádnou vodu. Je fakt, že v téhle sestavě bychom to určitě nezvládli. Tím nechci snižovat vodácké umění našich dětí..... Ještě zkoukneme skákací místo a hurá do Trnova. V Trnovu ob Soči je krásná slalomka. Je pěkné horko a tak se odvážně ponořujeme do ledové Soči. No jsou žiletky. My jen tak šup, namočit a pouze Davošek se vesele rochní, skáče totiž vyklepe omylem své brýle z najdou pod kamenem v ledové vodě.

i plave. Následuje akce brýle. Kody ručníku a tak hledáme a hledáme, až se Davoš se pro ně rád potopí. Další zastávkou je krásný vodopád to není ono, takže šplháme po Cesta je náročná a stejně se nedá dostat kamínky, soukromé ledové bazény, pod balvany.... je to prostě paráda. Děti Večer se vracíme na Lago di Predil. kape, ale stan opravdu nevybalujeme. nějaké to pivo a do pelechu. Usínáme nevdí.

Boka, asi 106 metrů vysoký. Ze silnice kamenech výš a výš, blíž k vodopádu. až pod vodopád, ale užíváme si krásné vodopádky i ztrácející se vodu kdesi jsou ve svém živlu.

Chlapi staví přístřešek, protože lehce K večeri je kuře na paprice, pak káva, spánkem spravedlivých, ani dešť nám

Den třetí - neděle 29.7.

Ráno vstáváme opět do sluníčka, děláme snídani a balíme..... ježíš to je kramů, to snad ani není možný. Vyjždíme směrem na Malborghetto, kde by měl začít náš úsek řeky Felly. Jenže ouha..... toto místo je skoro bez vody a tak popojíždíme dál. Parkujeme 2km nad Dognou, kde by měl být čtyřkový úsek, ale vzhledem ke stavu vody je to taková Čenkárna. Chlapi převážejí auto, děti se vesele cákají a my s Vendy odpočíváme na kamenech. Pak nafukujeme loď a vyrážíme. Pravda, za většího stavu vody je to čtyřka jak vyšitá. Úsek do Dogny vyžaduje značnou obratnost, protože je zde kromě peřejek spoustu couhajících

drátů a jiného nepořádku ze stavby mostu. To nějak Italové zapomněli uklidit. Jez nad Dognou se rozhodneme nejet, ale koníčkujeme ho. Je tam spousta kamenů a drátů, pro naše nafukovačky určitě nic moc. V kilometrůžijsem si přečetla, že by se pod Dognou řeka měla ztratit do tunelu.... a tak neustále čekáme, a nic. Zřejmě to bylo

při stavbě mostů. Pravda v řece i jejím okolí to vypadá jako kdyby stavba ještě neskončila. Ale to je mýlka, tady už dělníka dlouho nikdo neviděl. Pár kilometrů pod Dognou potkáváme místní vodáky, máváme na sebe a máme radost, že nejsme samotní blázní na téhle jinak krásné řece. Po chvílce jízdy se nám naskytne nádherný pohled.... vodopád padající ze skály rovnou do řeky. No to je paráda. U mostu u Raccolany je jez. Po zralé úvaze je to opět na přenášení, mnoho kamenů i drátů. Jenže než začneme, tak se zvedá ukrutný vítr, naši nafukovačku to vymrští jako dětskou hračku a odfoukne o pár metrů

dál. Takže nucená přestávka. Na neopren to ještě není, ale zapárky okamžitě vytahujeme. Prší a my zahajujeme banánovou party pod mostem. Po chvílce se počasí umoudří a my pokračujeme dál. U Moggia čekám s dětmi, než chlapi najdou nějaké vhodné místo na vytažení lodí a případné spací místo. Vendy už dělá jenom

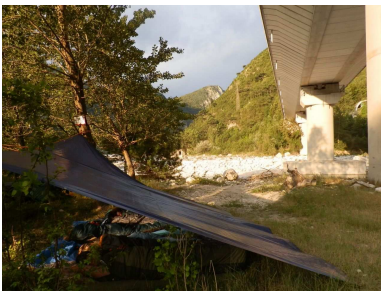
převozníka. Medvěd singluje. Za mostem je opět jez. Michalovi se z auta zdá schůdný, prý má na něj chuť a Medvěd mu slibuje odjištění. Jenže je to jasný, je zase nejetelný,

tentokrát s obrovským vývařištem. Pak už jsou krásné skály, místy květáky a silná rozhraní proudu, takže Michal ve chvílce nepozornosti visí hlavou dolů....no ale, když holt umíš eskymáka, tak nemáš problém. U soutoku s nějakým potokem stavíme. Krásné místo i na spaní. Máme za sebou 19km cca WW III-I. Chlapi v 17.45 hod převáží auta, děti se cárají v ledové vodě a pak staví nemocnici pro šneky. Když přijedou převozníci, my s Vendy děláme večeri (rajská a kuře na paprice, dneska je výběr :-)), chlapi připravují luxusní přístřešek. Po večeri káva. Pěkně se ochladilo. Mládež zalézá do spacáků, my ještě posedíme. Otvíráme lahvinku **Rychlé Univerzální Mediciny**, po které se mi strašně točí hlava. Nevím, zda tento kolotoč zastavím.... Kolem půl druhé skáčeme do spacáku i my a spíme pod dálničním mostem lépe než v našich postýlkách.

Den čtvrtý - pondělí 30.7.

vojenskou pevnost. Medvědi neodolají a lezou nahoru. My si prohlížíme pevnost ze země. Otvíráme i dveře a dýchne na nás stísněný prostor a nesnesitelný zápach. Opravdu to muselo být šílené sloužit v tomto prostoru. Dojíždíme do Venzone, vytahujeme lodě u vodočtu a rozložíme se na nedalekém parkovišti. No je to teda síla. Máme pocit, že se na nás chodí koukat celá vesnice. Vaříme jídlo, přebalujeme auta a uklízíme lodě. Ještě stačím prohodit pár milých slov s

Vstáváme v 7 hodin. Po snídani a balení převáží chlapi auto k mostu do Venzone, druhé nechávají ve vesnici. Čeká nás asi 10,6km WWI, část po Felle, až k soutoku s řekou Tagliamento a pak dál pár kilometrů po téhle pěkné řece. Hned po vyplutí Michal předvádí bojového eskymáka u velké skály. Plavba je poklidná, okolní příroda nádherná. Obdivujeme krásná panoramata i bělavou barvu řeky Fella. A je tu soutok s řekou Tagliamento. Barva je krásně modrá, je vidět nádherné míchání vod obou řek. Po

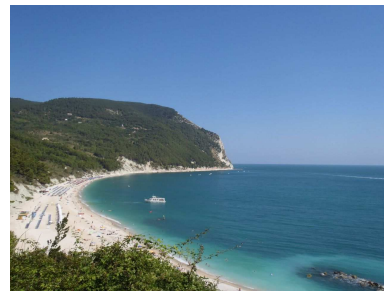

soutoku objevujeme starou a zachovalou pevnost. Medvědi neodolají a lezou nahoru. My si prohlížíme pevnost ze země. Otvíráme i dveře a dýchne na nás stísněný prostor a nesnesitelný zápach. Opravdu to muselo být šílené sloužit v tomto prostoru. Dojíždíme do Venzone, vytahujeme lodě u vodočtu a rozložíme se na nedalekém parkovišti. No je to teda síla. Máme pocit, že se na nás chodí koukat celá vesnice. Vaříme jídlo, přebalujeme auta a uklízíme lodě. Ještě stačím prohodit pár milých slov s

postarším manželským párem, který se nás ptá, zda my jsme přijeli na těch lodích a jestli to bylo fajn. Pán říká, že před dvěma týdny bylo o 2 metry více vody. Kolem 17 hodiny vyjíždíme. Nakupujeme ve Sparu, dáváme si nanuka a míříme směrem k moři. Kolem 20 hodiny zahlédneme moře u Benátek.... no jo, je pořád stejně krásné jako posledně. Ve 20.45 večeríme na parkovišti u zrušeného kravína a hledáme spaní. Kroužíme kolem řeky Adige a nic. Tak zkusíme polňačky, snad se něco najde. Ve 23.40 uleháme v poli kdesi u Savia vedle vodního kanálu. Zvuky noci nás brzo zavedou do říše spánku.

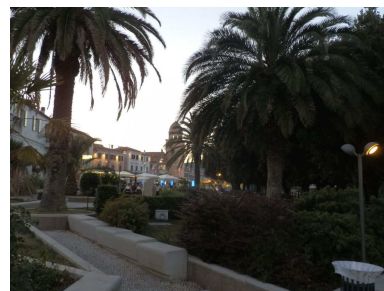
Den pátý - úterý 31.7.

Máme naplánovaný budíček na 5.15 hodin. No to nějak nevychází a tak vstáváme až v 5.50. Rychle balíme karimatky, spacáky i plachtu. Děti jen tak polospící našoupáme do aut a odjíždíme směr Rimini. Na Rimini Nord najíždíme na dálnici, v 7.30 snídáme na pumpě. Z dálnice sjíždíme na Anconu Nord, za 90km dálnice platíme 6,30 EUR mýto (no podražili nám kluci jedni italský). V Anconě nakupujeme v Lidlu a pak si to šineme nádhernou horskou silničkou poloostrova Conero až do Sirola. Bílé útesy, které se noří přímo do Jadranu, jsou zvláštní a velmi působivé. Míjíme řadu krásných a zajímavých vesniček.

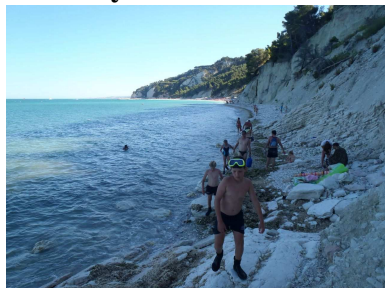

V Sirolu jedeme do Camping clubu Internationale. Opravdu luxusní kemp s výhledem na moře, s perfektním servisem, s bazénem, animačním programem a vším možným, ovšem náležitě mastný. (pro inspiraci uvádím webové stránky www.campinginternazionale.com) Stavíme pouze jeden stan, na jedno parkovací místo cpeme 2 auta a vaříme oběd.... bohužel mezitím likvidujeme nějakou záhadou zkažené zavařené jídlo. Po obědě jdeme v 15 hodin k moři, užíváme si vlnek i sluníčka. Večer

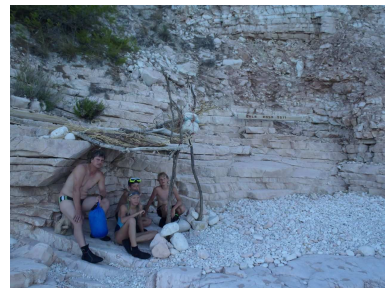
pořádně využijeme sprchy, důkladnou očistu s teplou vodou a mytím hlav opravdu potřebujeme. K večeři jsou luxusní spätzle s anglickou, děti se neskutečně cpou a po večeři vyrážíme na procházku po večerním Sirolu. Městečko je to krásné, obdivujeme obzvláště jeho malebné uličky, hospůdky a výhledy na moře. V kempu jdou děti na baby dance a na večerní program. Uleháme až po půlnoci. "Teda táto.....zlatý tvoje chrápání, ty cikády řvou jako krávy", pravdu máte paní Škopková.

Den šestý - středa 1.8.

Spíme dlouho, po snídani vyrážíme k moři. Na siestu se vracíme a odpočíváme. Kolem 15 hodiny jdou děti do bazénu. Místo koupací čepice, která je bohužel ve většině bazénů v Itálii povinná, si děti berou moirové čepice. No sluší jim to a v bazénu docela zapadnou. Kolem 17h si berem plavky a vodochodky na nohy a jdeme po pobřeží hledat

jeskyni. Všichni na nás koukají jak na exoty. Skály jsou úžasné, mají krásnou barvu, někdy křídově bílou, někdy béžovou, prosvítá i nádherná růžová.

skalách. Bohužel jeskyni nenacházíme, loví mušle, sbírají krabí klepýtko a místech se povalují milenci a asi se jim chvílky. Po večeři jdou děti opět na vínečko a debatujeme o všem možném. protějščí soused začne chrápat. To je řehtajícím koněm.

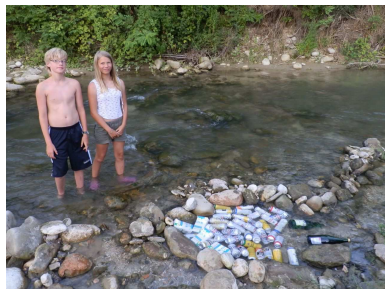
Místy jdeme mořem, místy po ale stejně je to krásná procházka. Děti kamínky. Pláž je opuštěná, jen na pár nelíbí, že jim rušíme romantické baby dance a my sedíme, popijíme Neubráníme se smíchu, když náš teda jízda, něco mezi pilou a

Den sedmý - čtvrtek 2.8. aneb dneska je černý den

Ráno balíme a před 10 hodinou vyjíždíme z kempu. No cena je opravdu krásná 209 EUR pro všechny za dvě noci.... no zlaté spaní na divoko. Míříme směr Monte Sibilini. Míjíme nádherné Loreto, kde jsme my Ježci už před pár lety byli. Krásné městečko s kostelem, kam je přenesen rodný dům panny Marie. Je to druhé nejnavštěvovanější poutní místo po Vatikánu. U Loreta sjíždíme špatně, né né na dálnici ne. Stavíme, otvíráme okýnka, že s Medvědem prokonzultujeme co dál.... a ouha. Je tam závora a docela nevinný tukanček na zadní stěrač a už se sype sklo. Paráda. Nastává vyložení celého auta, focení pro pojišťovnu, vylámaní skla (to už kluci nacvičili s Mourem na vodě), přebalení a provizorní plachta. U nějakého městečka nacházíme obchodní dům Auchan, děti hlídají auta a my nakupujeme. Michal se rozhodl pro "domáckou" opravu zadního skla, hledat servis a řešit opravu by byla velká komplikace. Spaní hledáme v Monte Sibilini u nějakého jezera.

Bohužel to je nemožné, ale do jezera ústí krásná říčka Tenna a my nacházíme ideální místo na spaní (kousek od Amandoly, 550 m.n.m.). Děti připravují ledničku z kamenů a pak jedeme do Montemonaca shánět infáč a mapu. Městečka jsou opravdu kouzelná. Pravda místní děda kroutí nevěřičně hlavou, když kolem něho jedeme

už po třetí. V Montemonacu kupujeme mapu, procházíme se krásným městečkem, nasáváme jeho poklidnou atmosféru a obdivujeme panoramata hor. Nabíráme pitnou vodu a jedeme na naše spací místo. Děti připravují spaní, my ženy večeři a chlapi dělají luxusní okno.....

použijí pár klacíků od řeky, karton z obchodáku, tony lepenky a hliníkovou zastíňovací folii. Hele je to paráda a vypadá to docela super. Večeře má také velký úspěch - noky s vejci, zeleninový salát

s mozzarelou. Děti se olizují a první várka v nich mizí rychlostí blesku. Pak umyjeme nádobí, děti zalezou do spacáků a povídají si, my si dáme vínečko, pozoruje krásný měsíc a pak uléháme do spacáků. Dneska nás uspává jemné zurčení vody.

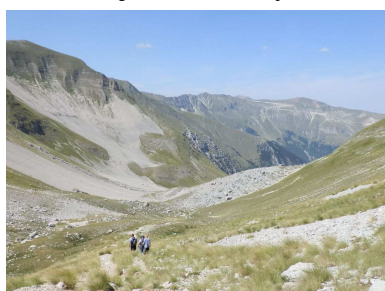
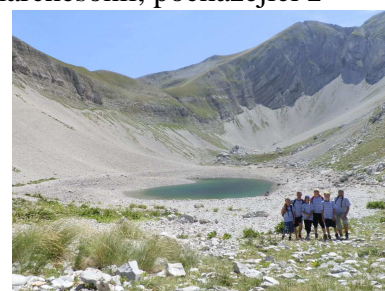
Den osmý - pátek 3.8. - krása Monte Sibilini

Budíček je v 6.30, jsme pěkně mokří od rosy. Snídaně i přeskládání aut nám zabere tak hodinu a půl. Odjíždíme do městečka Foce, které je výchozím bodem pro náš výšlap v pohoří Monte Sibilini. Národní park Monte Sibilini patří mezi nejkrásnější část Apenin, horské jezírko obarvené krví ďábla nebo soutěska smrti či Sibilina jeskyně, to je nádhera, kterou může tento park svým návštěvníkům nabídnout. Do Foce 945 m.n.m. přijíždíme v 9.15. Ihned

potkáváme skauty, kterých je v této době v Itálii mnoho. Kempaří na divoko a to se nám líbí. Nabíráme vodu a v 10hodin se vydáváme na náš trek. Cílem je Lago di Pilato, horské jezírko ve výšce asi 1950 m.n.m. Takže nás čeká převýšení 1000 metrů. Lago di Pilato je jezírko s červenou vodou. Podle pověsti tu krvácel sám ďábel, podle jiné sám Pilát Ponský. Ve skutečnosti červenou barvu jezírka způsobují malinkaté červené rybičky druhu Chircephalus marchesonii, pocházející z Asie. Zdejší vody byly před miliony let součástí moře a po jeho ústupu zde přežili potomci těchto rybek.

Je horko a trek je opravdu náročný, jsem pyšná na děti, že to vydrží. Vendy nás opouští po 3 hodinách u Monte Rotondo v 1753 m.n.m., jak říkají chlapi před kozama. Vendy vydrž, jen ty dvě kozy mineme a jsme tam. No první je docela blízko, ale k té druhé nás čeká ještě pořádná štreka. A je to tu..... malé krásné místy narůžovělé jezírko, prostě romantika. Ihned si zoufáme boty a chladíme si nohy v opravdu ledové vodě, která nám poslouží zároveň i jako lednička a dokonale vychladí vrcholové pivo. Svačíme českou vysočinu s italským toustáčkem a kocháme se krajinou. Jako stráž nad jezerem se tyčí vrchol hory Monte Vetore - 2477 m.n.m. Po společné fotce vyrážíme kolem 14.44 na zpáteční cestu. Dolů to jde sice rychleji, ale je to snad náročnější než do kopce. My s Adri si zpáteční cestu zpestřujeme trháčkem a po jídání výborných malin. Je opravdu pořádné horko. Děti se těší z otevřených pláňů do lesa, kde objevily malý výklenek, takovou jejich jeskyni. Stavíme se tam opět na zpáteční cestě. Docházíme do Foce, máme v nohách něco kolem 15km. Už ráno jsme se rozhodli, že zůstaneme spát přímo v piknik area.... nejsme sami, je tu pár karavanů a také nedaleko opět skauti. Převážíme auta, zabíráme jedno sezení, vaříme večeři a chlapi si libují, jak je to pivo z koryta hned studené.

Děti obdivují ovečky i ovčácké psy, zvláště jednoho, který běhá kolem auta svého pána a my se jen bojíme, aby ho nepřejel. Pastýř zavelí, ovce jdou na chvíli domů a pak je psi vyhání na nedalekou stráň. Před večeří připravují děti plachtu na spaní. Po večeři následuje ošetřování. Já mám z nerošláplých pohor krásné puchýře, koleno mám odřené ještě z kempu v Coneru, Davošek má také nějaký problém. Prostě skoro polní nemocnice. Když padne tma a děti ukolébá bekot oveček, tak my dospěláci popijíme výborné vínečko a děláme plány na zítřka. Ještě nás překvapí noční hra skautů, kteří okolo nás pobíhají jako splašení, málem zašlápnou i naše děti a plní různé úkoly. A pak už jenom hvězdy a hvězdy....jo to se to krásně spí.

Děti obdivují ovečky i ovčácké psy, zvláště jednoho, který běhá kolem auta svého pána a my se jen bojíme, aby ho nepřejel. Pastýř zavelí, ovce jdou na chvíli domů a pak je psi vyhání na nedalekou stráň. Před večeří připravují děti plachtu na spaní. Po večeři následuje ošetřování. Já mám z nerošláplých pohor krásné puchýře, koleno mám odřené ještě z kempu v Coneru, Davošek má také nějaký problém. Prostě skoro polní nemocnice. Když padne tma a děti ukolébá bekot oveček, tak my dospěláci popijíme výborné vínečko a děláme plány na zítřka. Ještě nás překvapí noční hra skautů, kteří okolo nás pobíhají jako splašení, málem zašlápnou i naše děti a plní různé úkoly. A pak už jenom hvězdy a hvězdy....jo to se to krásně spí.

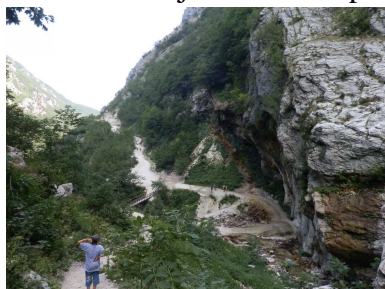

Den devátý - sobota 4.8.

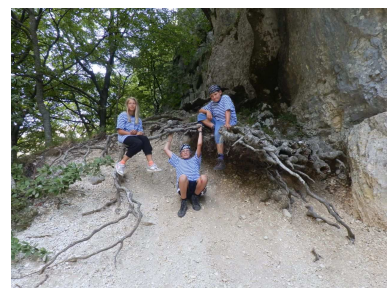
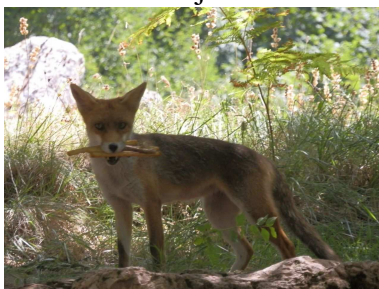
Probouzím se před šestou do nádherného rána. Neodolám a jdu do auta pro foťák, protože se první sluneční paprsky právě dotkly okolních hor. Je to nádhera. Cítím se fakt šťastně. Snídáme v 6.30 hodin a v půl 9 přejíždíme do Rubblana, kde je soutěska smrti - Golle dell'Infernaccio. Nás ale tato soutěska nečeká, my se před 10 hodinou vydáváme podél řeky Tenny až k rozcestí na Sorgente del Tenna.

Tato říčka je opravdu kouzelná, spousta balvanů, malých vodopádků, mnoho krásných a romantických zákoutí. Trošku mi připomíná českou Vydru. Procházka je to krásná, my obdivujeme místní unikátní květenu a pak také bikery, na které narazíme na takové šotolinové cestě s prudkým srázem. No jede jich snad 30 a někteří se řítí neuvěřitelnou rychlostí. Docházíme k rozcestí a vracíme se stejnou cestou zpět. Pěkně to klouže, nechápu ty bláznovy na těch kolech....

Po 14 hodině přejíždíme k přehradě Lago di Gerog, kde se koupeme. Voda je čistá a ani ne moc ledová. V 15.30 jedeme směr L'Aquila, kde nakupujeme v obchodáku a pak drahou naftu ukáže i ne moc před nájездem Tady po delším cestu a parkujeme

Posloucháme vyty psa a vychutnáváme si skvělou hrachovku i s krutonky a pak výbornou italskou kávička a sušenky jako zákusek a usínáme jako když nás do vody hodí.

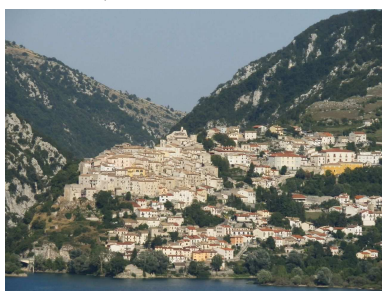
tankujeme nekřesťanský (1,778 za l) a jak se později kvalitní. Spát chceme někde na dálnici u Tomimparte. hledání nacházíme prašnou kousek na strání. večeri. Nejdříve máme salsiccu. Mňam. Pak ještě

Den desátý - neděle 5.8. aneb naše francouzská dáma stávkuje

Ráno vstáváme opět brzo, kolem půl 7. Odjíždíme k dálničnímu nájездu u Tomimparte, zde najíždíme na dálnici. Po průjezdu tunelem nesjíždíme na Pescara, ale jedem chybně na Řím. Další sjezd je bohužel až po dvaceti kilometrech. Tady se otáčíme na sjezdu ještě před mýtnicí za Medvědem na hulváta a jedem zpět po A24 a na správný sjezd A25 na Pescara. Sjíždíme u Avezzana a platíme mýto 2,50 EUR. Na benzině kdesi u San Benedetta snídáme. Po chvíli naše francouzská dáma hlásí abgassystem defect. No

to je super. Michal je šíleně naštvaný. Co se to děje. V kopcích, kam bohužel s naším autem musíme vyšplhat, přestává auto komunikovat a při vyšší spotřebě nereaguje a vypíná. No když se to stane po druhé, tak Michal žhaví linku do Čech. Náš dvorní servisák říká, že je tahu palivový filtr a že jsme natankovali pravděpodobně nějakou zvědavá, jak tohle budu anglicky servisu. No ale auto jede a tak naši Pescassérolí mjíjíme obrovský peloton je, ty kopce by mě asi zabily. V necháváme si poradit od milé jezera Lago di Barea za městem Villeta Barea (975m.n.m.) v piknic aree, vaříme oběd a odpočíváme. Pak

asi v

nečistotu s naftou. No krása, jsem vysvětlovat nějakému talošovi v dámu šetříme a jedem opatrně. Před amatérských cyklistů. Teda obdivuju Pescassérolí kupujem mapu a průvodkyně v malé zoo. Stavíme u

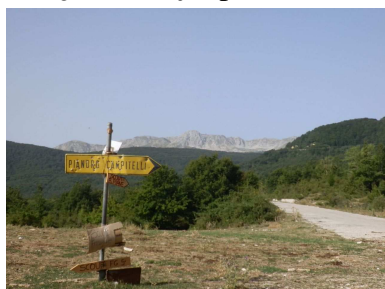

1068 m.n.m., kde chceme spát. Bim bam, bim bam. Co je to? Jéé po cestě nám jde v ústřety kráva a támhle je

další a další. Nacházíme spací místo, vaříme večeri a máme návštěvu. Přijeli Saraceni....teda průjmík, na bolest břicha si stěžuje Kody, Ježek i Bodlina. No uvidíme, co se z toho vyklube. Je pěkná zima, takže sedíme ve spacácích. A krávy jdou a jdou a chodí celou noc a vesele bimbají svými zvonci. Jo a naše francouzská dáma cestou sem nic nehlásí.

Den jedenáctý - pondělí 6.8. neuvěřitelně krásný výšlap v Abruzzském

národním parku

Vstáváme v 6.30, opět nás zlobí Saraceni, ale nějak to zvládnem. Po snídani a přípravě na výstup jedeme na začátek naší trasy v Abruzzském národním parku. Naše dáma opět hlásí poruchu, ach jo. Přijíždíme na parkoviště pod La Montagnola, kde začíná náš okruh. Parco Nazionale d'Abruzzo je třetí největší národní park v medvědka

Itálii, který má úžasné logo - hnědého, který vypadá (a to se Medvědům líbí). rozděleny dle obtížnosti. dobu vytížené na 200% a dostat. Když má člověk my), tak může zahlédnout pak úžasnou květenou. Naši

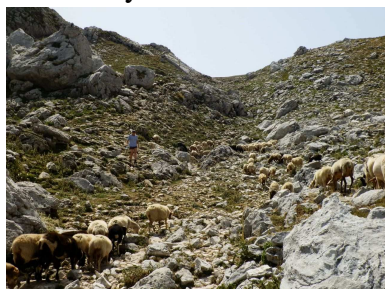
Park obsahuje na 150 nádherných tras, které jsou Dvě nejoblíbenější trasy jsou bohužel v tuto není možné se bez předchozího objednání na ně štěstí (a nepřijede v nejušnějších měsících jako medvědy nebo kamzíky a jiná zajímavá zvířata a hoši vybrali trasu L1, dolů po M1 a pak po L4 na naše parkoviště. Krásný okruh. Začínáme ve 1427 m.n.m v 9.40hod. (i když nejdříve vyjdeme na špatnou trasu L2 a musíme se vrátit) a jdeme vyschlým potokem Sorgte del Tartari. Asi po hodině míváme vysportované krávy, které se procházejí po horách jako by nic. Hm, to musí být chutné masíčko. Ve čtvrt na 12 vycházíme z lesa na planinu. Já obdivuju stráně porostlé orchidemi, bohužel odkvetlými měsícem tu musel kyticíček učiněný ráj. skále zahlédneme naše dalekohledy v Ve 12.40

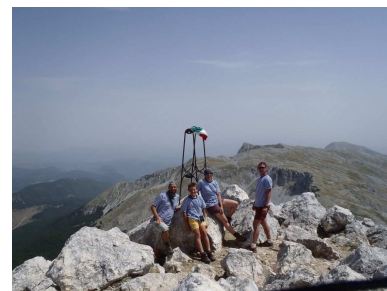
a říkám si, že před být pro milovníka Také na jedné kamzíka a tak jsou neustálém oběhu. dobýváme sedlo 1967 m.n.m., kde

Passo del Monaci

si dáváme vysočinu a naše skupiny se rozdělujískupina I. Medvěd, Davoš, Michal a Bodlina se vydává po L1 dál na vrchol La Meta, který je ve výšce 2242 m.n.m. Skupina dvě, které velí Kody s bolavým břichem a má na starosti mamku Vendy a Ježka, jde pomalu po M1 dolů. Výstup na vrchol není ani tak náročný, měla jsem větší strach. Odměnou za námahu je nejen vrcholové pivo, ale také neuvěřitelně krásný rozhled do krajiny. Připadám si fakt skvěle a co moje astma? No to se ani v těchto výškách nezvalovalo. Moře nebo hory, to mi prostě vyhovuje. Když se

dostatečně pokocháme a uděláme pár úžasných fotek, tak ve 14.15 sestupujeme dolů. Za 15 minut jsme v sedle, cesta je sice z kopce, ale někdy podstatně horší. V 1800 m.n.m potkáváme stádo ovcí s několika ovčáckými psy, kteří je během pár minut vyženou, až na protější vrchol.

Když si tak vykračujeme pěšinkami, tak si vzpomenu na film Statečné srdce.... tu ukázkou, jak Mel Gibson běžel po cestičkách svého rodného Skotska. Ve 3 se

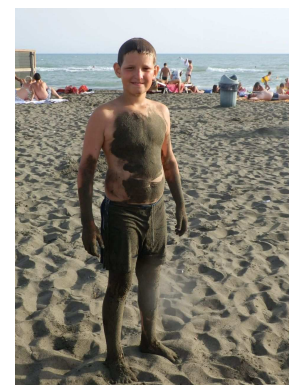
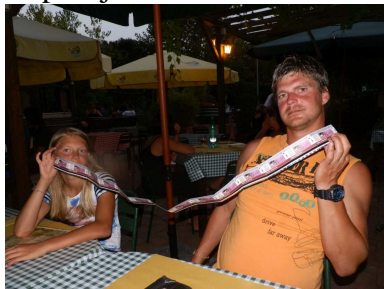
obcerstvujeme u malé studánky, kde nabíráme studenou horskou vodu. V 15.30 provádíme sestup korytem Sorgte delle Forme a v 15.45 jsme na parkovišti u Ritugio Valle Fiorita ve 1401 m.n.m.. A hele další skauti a pěkné místo, tady bychom mohli část naší skupiny a jdeme společně parkovišti u Le Forme ve 1479 m.n.m. chvílku se zastavujeme a pozorujeme přejíždíme na začátek trasy L4, na meloun. K večeri je gulášovka. Když plachtu a děláme spaní. Je docela zima po kávě spát.

obcerstvujeme u malé studánky, kde nabíráme studenou horskou vodu. V 15.30 provádíme sestup korytem Sorgte delle Forme a v 15.45 jsme na parkovišti u Ritugio Valle Fiorita ve 1401 m.n.m.. A hele další skauti a pěkné místo, tady bychom mohli část naší skupiny a jdeme společně parkovišti u Le Forme ve 1479 m.n.m. chvílku se zastavujeme a pozorujeme přejíždíme na začátek trasy L4, na meloun. K večeri je gulášovka. Když plachtu a děláme spaní. Je docela zima po kávě spát.

Den dvanáctý - úterý 7.8.

Vstáváme hodně brzo a to v pět hodin, děti přešoupáme do aut skoro spící, chlapi ještě rychle chladí pivo. Odjíždíme v 5.40, každý dostal do auta croissant na snídani. Děti dospávají v autě. Jedeme směr Barrea-Opi-Sora, jsou to pěkné serpentiny a Davošek nám z toho zvrací.... no spíš se divím, že zvrací až teď, když jsme projeli tolik klikatých cest a cestiček. Auto opět hlásí defect, chcípá 2x. Ve Frossinone najíždíme na rychlosku na Latinu. Tam nakupujem, ale v úplně šíleném Lidlu, kde snad nemá vůbec nic. Tankujem u Shellky (1,615 za l), jedem směr Pomezia a podél pobřeží, až k Lido di Ostia. V 11.30 dojíždíme do nám (tedy Bodlině a Michalovi) známého kempu Castelfusanno

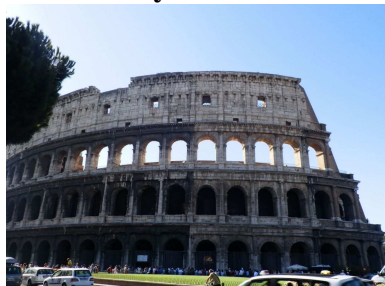

(<http://www.romacampingcastelfusano.it/en/index.htm>). Stavíme stan, vaříme oběd a mažem k moři. Tam si to báječně užíváme. Všichni plavem na ostrůvek... tedy spíš na pás vyššího písku v moři a tam se dokonale vyblbnem. Večer šibujem auta i stan, neboť nám místní údržba v kempu říká, že auto nesmí být uvnitř. Stačíme při tom vypít kávičku, provéct Ještě kupujem jízdenky na MHD.... a 14x. Večeře je úžasná, máme výborné nám fajn. Pak začne hrát hudba, kusy, takže se nám ani do stanu radost jak malí kluci. No našli mrazák pivo. A teď už rychle do pelechu, strašně horko, spacáků skoro netřeba.

dokonalou očistu těla a jít na večeři. to 1,50EUR na 100 minut, tedy celkem pizzy, rybí i masový talíř, vínečko a je kapela hraje výborně staré profláknuté nechce. Při zpáteční cestě maj tátové a lednici.... a zdarma. Bude studené ráno nás čeká výprava do Říma. Je

Den třináctý - středa 8.8. blesková prohlídka Říma a Vatikánu

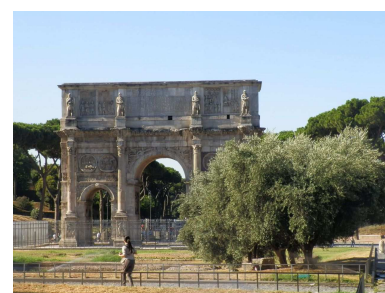

Vstáváme v půl 7, děláme snídani a děti necháváme ještě půl hodinky dospat. Po snídani jdeme na autobus, který staví jen pár metrů před kempem. Jede BUS č.07 a to pro nás docela v luxusním čase 8.25 v Cristoforo Colombo přeseďme na příměstský vlak a jedeme až na konečnou na Porto San Paolo. Na Pyramidě přeseďme na metro na Colosseo. Majestátné koloseum vidíme hned po výstupu z metra. Děti obdivují tuto stavbu a poslouchají pár poznámek od Michala, co se kolosea týká. Pak naše procházka směřuje podél Palatinu, Forra Romana k památníku Victora Emanuela II., sjednotitele Itálie. Na Piazza

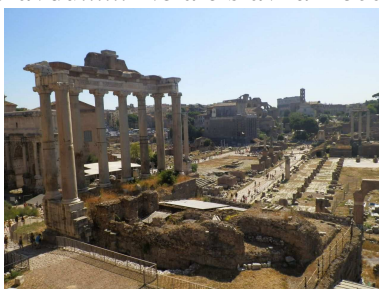
Venezia jdeme do naší oblíbené cukrárny, bohužel je zavřeno, takže zmrzlinu, až někde jinde. Míříme ke kostelu Santa Maria in Aracoeli, který se tyčí na samém vrcholku Kapitolského pahorku. Ke kostelu se dostaneme po strmých schodech, vybudovaných v roce 1348. Chrámová bazilika je úžasná, obdivujeme krásný

zlatený vyřezávaný strop, nádherné vitráže, sochy, oltář a děti si vyzkouší zpovědnici. Pak míříme na Kapitolské náměstí k vlčici kojící Romula a Rema. Zde je úžasný výhled na Forum Romanum. Naše cesta pokračuje kolem Tarpejské skály. Z tohoto útesu v Antickém Římě shazovali zrádce. No a děti se nejvíce těší na Bocca della Verita - Ústa pravdy. Davoš má největší obavy, jak je to s tím, když někdy nemluvil pravdu..... No ale slavná Bocca della Verita, to vyřeší za něj..... fronta

na 3 hodiny, takže pouze fotečka přes tak milé děti cože to vlastně ta slavná jednalo o kryt římské odpadní roury ve pootevřenými ústy. Podle středověké kdo nemluví pravdu. Obzvláště muži, kteří tak testovali věrnost svých nechala otestovat, jednak nemám mluvím pravdu :-).

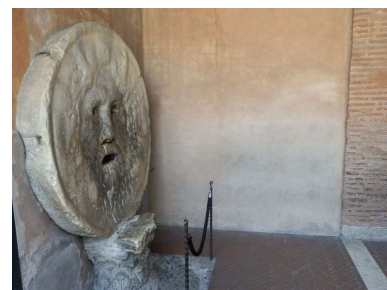
mříže a pryč od zástupu Japonců. No Ústa pravdy jsou? Původně se tvaru obrovského obličej s pověstí ústa sevrou ruku každému, populární byla Ústa mezi žárlivými manželky. No já bych se klidně žárlivého muže a druhak vždycky

No a míříme do zmrzlinárny. Je opravdu těžké vybrat si mezi tolika druhy zmrzliny. Jelikož je obrovské horko, tak si raději zmrzlinu dáváme do kelímků. Hm...mňam, vzájemně testujeme různé druhy a olizujeme se. Poté si umýváme ruce u jedné z "napaječek" pro turisty. Voda vytékající z těchto kašních je pitná a výborná. Jéé, co

to tam je? Zahlédla jsem spadlou plechovku....a chlapům zasvítí oči. Pečlivě zkoumají, které děcko má nejslabší ruku. No vyhrává Kody a po vteřině vytahuje pivo Tree horses... je ledové a tak ho s chutí otvíráme. No nic moc, ale

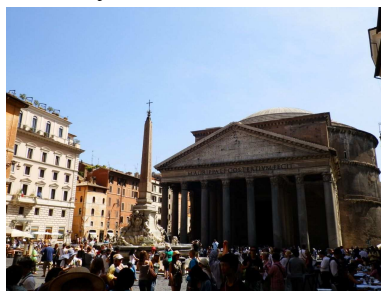

darovanému koni (v tomto případě darovaným třem) na zuby nekoukej. Míříme podél Tibery k Tiberskému ostrovu, zde obdivujeme původní most a také pěkný smrtící váleček na řece Tibeře. Jdem dál k Andělskému hradu, kde si dáváme svačinku. Pak po náměstí naší Adri - tedy po Piazza Adriana k Vatikánu. Kocháme se krásným náměstím San Pietro a nezapomeneme zaskočit na Vatikánskou poštu. Pak už nás čeká jen Campo di Fiori, kde byl upálen

Giordano Bruno. Zde se konají trhy, celé náměstí voní kořením, zeleninou a jinými lahůdkami. Dále pak Piazza Navona se slavnou Berniniho fontánou čtyř řek Fontana dei Quattro Fiumi. Kašna znázorňuje tehdy čtyři známe kontinenty, které jsou

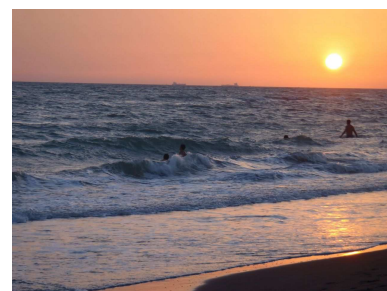
představuje Dunaj, Asii Ganga, pak už jen slavná Fontana di kdo hodí minci do fontáty, do rychlý nákup v supermarketu na klimbáme. Večerní procházka k koupání nás rychle osvěží. Děti Říma staví z černého písku

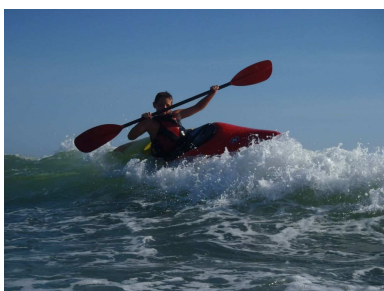
zastoupeny čtyřmi řekami - Evropu Afrinku Nil a Ameriku Rio de la Plata. No a Trevi. Je třeba hodit minci do fontány, neboť Říma se určitě vrátí. A hurá na metro. Ještě Pyramidě a jedem "dom". Ve vlaku všichni moři a pořádné pod dojmem z koloseum.

Hned mají kamaráda, takového malého rozkošného italského chlapečka.

Pozorujeme nekonečnou řadu přistávajících letadel, fotíme západ slunce a když nám sluníčko zmizí kdesi v hlubinách moře, tak odcházíme do kempu na večeri a po ní jdem docela brzo spát..... no jo milý Říme, dal jsi nám zabrat.

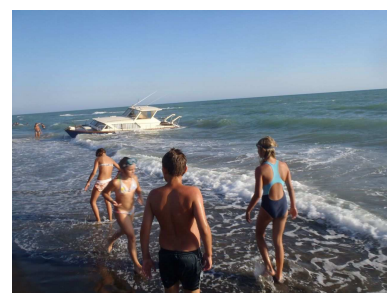

Den čtrnáctý - čtvrtek 9.8.

Dnešek je vyhlášen odpočinkovým dnem. Spíme do kolika se nám chce. Snídáme, až kolem 10 hodiny. Medvěd uklízí východní část svého vozu. Jdem k moři. Blbneme ve vlnách a užíváme si. Oběd je až po 14 hodině, pak následuje kávička s vaječňákem a děti jdou do bazénu. Je pravda, že k němu nemáme přístup, musí tam být speciální klíč, ale naše děti si poradily. Kody rozvíjí konverzaci v němčině ve stylu : "Er ist divoch" a ukazuje na Davoše..... Z bazénu se nám děti vracejí po částech..... podle toho, kdo stačí odejít, když někdo přichází či odchází. Medvěd uklízí západní část svého vozu a nachází už

několik dní pohřešovaný Var pytlík. Davičovo nové sluneční brýle jsou bohužel nezvěstné. Před 17 hodinou se vydáváme opět k moři. A to i s Michalovým kajakem. No je to síla, vlny jsou ukrutné. Testovací jezdec Davoš se ničeho nebojí a jde do toho. Po chvíli to zkusí Michal, pak Kody.... vlny jsou stále horší a tak to balíme. Největší pozdvižení teprve přichází. Starý hausboot naráží do břehu a totálně se rozpadá. Děti loví suvenýry. No vypadá to, že asi vytéká nafta.....tak balíme a jdem zpět do kempu. Po večeri ještě chvilku posedíme a pak už nás čekají hajany.

Den patnáctý - pátek 10.8.

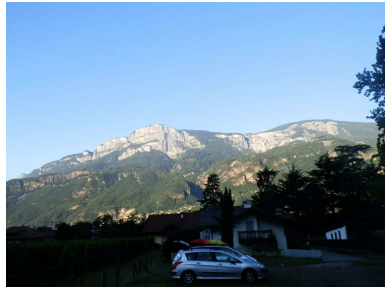

Protože kemp můžeme opustit do 14 hodin, tak s balením nespícháme. Po snídání jdem s dětmi k moři, chlapi dobalí stan a jdou se také vykoupat. Pak rychlá sprcha, recepce a platíme. Jedem na dálnici na Bolzano (Řím-Bolzano 41,50 EUR). Naše francouzská dáma jede v pohodě a nic nehlásí..... no ženská, kdo se v ní má vyznat. U Bolzana bohužel nemůžeme najít spaní na divoko. Kempy jsou přeplněné a tma se snáší neskutečně rychle. A v té se fakt špatně

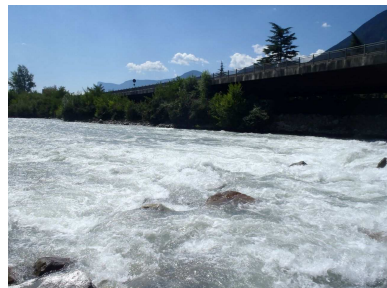
hledá. Na konec parkujuem na parkovišti u bazénu a rozložíme se na plachtu mezi auta. Docela zima, ochladilo se a k večeru pěkně sprchlo a zároveň svítlo slunce, takže jsme měli úplně dokonalou dvojitou duhu.

Den šestnáctý - sobota 11.8.

je geschlossen. No tak zajíždíme o pár dál k nějakému energetického závodu bych tak rozvodna nad Chrástem), si snídani a pak foukáme lodě. Místní

my projíždíme malebnou Vítají nás krásné volavky a my si pohodovou jízdu na této řece. Po Vilpiana. Chlapi převezou auta, a pak už jen balení a..... a je tu nám nechce, ale co se dá dělat.... GRAZIE.

Celkem jsme ujeli 3521 km, po nás přišla nafta na 9113 Kč, mýtné s dál. známkami na 2158 Kč a 5 nocí v kempu pro 4 lidi na 6733Kč. Snad zase někdy brzy.....

Ráno se probouzíme úplně mokří. Děda, co uklízí u bazénu, nevěřicně kroutí hlavou..... asi blázní, myslí si. Tak kolem 8 balíme a jedem k řece Adige. U Merana je super slalomka, jenže jak se dostat k vodě. Ptám se místních....a prý že po schodech dolů,

vím ale tam

no to taky, pak je brána a metrů (řekla

vybalujem vše mokré, sušíme, dáváme služba nás zdraví, je v pohodě, tak se

už nevzrušujem. Chlapi převáží auta. No a pak 11:30 hurá... těš se na nás Adige. Slalomka je krásná, ta by stála za hřích a delší potrérování. Ale není ani čas, ani nechceme vstupovat na pozemek místních vodáků. Po chvílce je první jez.... samé šutry, nic moc pěkného. Na kajaku by bylo nějaké to místečka, ale nač si zbytečně něco dokazovat.... přetaháváme. Kody má štěstí, nachází nádherný nůž švýcarské výroby. Ještě pár rychlých vlnek a

krajinou. užíváme

14 km WW II-I na vodě vylézáme v 13:30 u my zatím uvaříme oběd a vytřeme lodě. No konec. Před 16h míříme zpět do Čech. Jak se tak ARRIVEDERCI BELLA ITALIA a

přepočtu aktuálního kurzu 25,70Kč/EUR

